Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
H. SAUGMANDSGAARD ØE
представено на 20 май 2021 година [1]

Дело C-836/19

Toropet Ltd.
срещу
Landkreis Greiz

(Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Gera (Административен съд Гера, Германия)

„Преюдициално запитване — Обществено здраве — Здравни правила относно страничните животински продукти, непредназначени за консумация от човека — Регламент (ЕО) № 1069/2009 — Член 7, параграф 1 — Категоризация, отразяваща равнището на риска за общественото здраве и здравето на животните — Член 10 букви а) и е) — Материал от категория 3 — Разлагане, развала и наличие на чужди тела в материала — Задължение за прекласификация като материал от категория 2 — Член 9, буква з) — Член 4, параграфи 1 и 2 — Задължение за контрол на операторите над събирането, употребата и унищожаването на страничните животински продукти“

I. Въведение

1. Настоящото преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Gera (Административен съд Гера, Германия), се отнася до тълкуването на Регламент (ЕО) № 1069/2009 [2] по отношение на страничните животински продукти, и по-специално до последващо класифициране в по-ниска категория на странични животински продукти, които вече не отговарят на изискванията към категорията, в която са били класифицирани първоначално.

2. Запитването е отправено в рамките на спор между дружеството Toropet Ltd и Landkreis Greiz (окръг Грайц, Германия) относно решението на последния да прекласифицира от категория 3 в категория 2 и впоследствие да унищожи някои странични животински продукти, тъй като са се променили поради плесени, загниване и чужди тела.

[1] Език на оригиналния текст: френски.

[2] Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 2009 г., стр. 1).

3. По изложените по-долу съображения считам, че странични животински продукти, първоначално класифицирани в категория 3, които вече не отговарят на равнището на риска, свързано с тази категория поради разлагане, развала или смесване с чужди тела, трябва да бъдат прекласифицирани в по-ниска категория [3].

II. Правна уредба

A. Правото на Съюза

1. Регламент № 1069/2009

4. Съображения 11, 29 и 38 от Регламент № 1069/2009 са със следния текст:

„(11) […] Следва ясно да бъдат установени основните цели на правилата относно страничните животински продукти, по-специално контрол върху рисковете за общественото здраве и здравето на животните и опазване безопасността на хранителните вериги на хората и животните. Разпоредбите на настоящия регламент следва да позволяват постигането на тези цели.

[…]

(29) Страничните животински продукти и производните продукти следва да бъдат категоризирани в три категории, които отразяват степента на риск, който те представляват за общественото здраве и здравето на животните, въз основа на оценки на риска. Страничните животински продукти и производните продукти с висока степен на риск следва да бъдат използвани единствено за цели извън хранителната верига на животните, а употребата им, представляваща по-ниска степен на риск, следва да се разрешава в безопасни условия.

[…]

(38) Страничните животински продукти следва да се използват само ако рисковете за общественото здраве и здравето на животните се свеждат до минимум в хода на преработването им и на пускането на пазара на производни продукти, произведени на основата на странични животински продукти. Ако това не е възможно, страничните животински продукти следва да се унищожават при безопасни условия. […] Като цяло възможностите, съществуващи за по-висока категория риск, следва да бъдат достъпни и за по-ниските категории риск, освен ако са приложими специални съображения с оглед на риска, свързан с определени странични животински продукти“.

[3] По-ниските категории са 1 и 2, които включват т.нар. материали с висока степен на риск и отговарят на по-строги изисквания. От акта за преюдициално запитване е видно, че разглежданите в главното производство материали не включват материали от категория 1, които са свързани с най-високите рискове, поради което е извършено прекласифициране в категория 2.

5. Член 2, параграф 1, буква а) от този регламент гласи следното:

„1. Настоящият регламент се прилага за:

а) странични животински продукти и производни продукти, които съгласно общностното законодателство не се допускат за консумация от човека;

[…]“.

6. Член 4 от посочения регламент, озаглавен „Начална точка в производствената верига и задължения“, в параграфи 1 и 2 гласи:

„1. Веднага след като операторите произведат странични животински продукти или производни продукти, които попадат в приложното поле на настоящия регламент, те ги идентифицират и гарантират третирането им в съответствие с настоящия регламент (начална точка).

2. Операторите гарантират, че на всички етапи от събирането, транспортирането, боравенето, обработката, преобразуването, преработката, съхранението, пускането на пазара, разпространението, употребата и унищожаването в рамките на стопанска дейност под техен контрол страничните животински продукти и производните продукти отговарят на отнасящите се до тяхната дейност изисквания на настоящия регламент“.

7. Член 7 от същия регламент, озаглавен „Категоризация на страничните животински продукти и производните продукти“, предвижда в параграф 1:

„Страничните животински продукти се категоризират в определени категории, които отразяват нивото на риска за общественото здраве и здравето на животните, породен от страничните животински продукти, в съответствие със списъците, установени в членове 8, 9 и 10“.

8. Член 9 от Регламент № 1069/2019, озаглавен „Материал от категория 2“, в букви г) и е) гласи:

„Материалът от категория 2 включва следните странични животински продукти:

[…]

г) продукти от животински произход, обявени за негодни за консумация от човека поради наличие на чужди тела в тях;

[…]

з) странични животински продукти, различни от материал от категория 1 или от материал от категория 3“.

9. Член 10 от този регламент, озаглавен „Материал от категория 3“, в букви а) и е) предвижда:

„Материалът от категория 3 включва следните странични животински продукти:

а) трупове и части от заклани животни или, в случая на дивеч — тела или части от умъртвени животни, които са годни за консумация от човека в съответствие с общностното законодателство, но не са предназначени за консумация от човека поради търговски причини;

[…]

е) продукти от животински произход или хранителни продукти, съдържащи продукти от животински произход, които вече не са предназначени за консумация от човека поради търговски причини или поради производствени проблеми или опаковъчни или други недостатъци, от които не произтича риск за общественото здраве или здравето на животните;

[…]“.

10. Член 14 от посочения регламент, озаглавен „Унищожаване и употреба на материал от категория 3“, е със следния текст:

„Материалът от категория 3 трябва да бъде:

а) унищожаван като отпадъци чрез изгаряне, със или без предварителна преработка;

б) ако материалът от категория 3 е отпадък — унищожаван или оползотворяван чрез съвместно изгаряне, със или без предварителна преработка;

в) унищожаван в разрешено депо след преработка;

г) преработван, с изключение на материал от категория 3, който се е променил поради разлагане или развала, така че чрез съответния продукт представлява неприемлив риск за общественото здраве или здравето на животните […]

[…]“.

11. Член 15, параграф 1 от същия регламент предвижда:

„1. Може да бъдат предвидени мерки за прилагане на настоящия раздел във връзка със следното:

[…]

к) ниво на риск за общественото здраве или здравето на животните, свързано с определени материали, което се счита за неприемливо по смисъла на член 14, буква г).

[…]“.

12. Член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 1069/2009 предвижда:

„1. Операторите гарантират, че контролираните от тях обекти или предприятия, извършващи дейностите, посочени в член 24, параграф 1, букви а) и з):

[…]

д) имат съответни правила за почистване и дезинфекция на контейнерите и превозните средства, с цел предотвратяване на риска от замърсяване“.

13. Член 28 от този регламент, озаглавен „Процедури за самоконтрол“, гласи:

„Операторите въвеждат, прилагат и поддържат процедури за самоконтрол в своите обекти или предприятия с цел наблюдаване спазването на настоящия регламент. Те гарантират, че страничните животински продукти или производните продукти, за които има подозрения или е известно, че не съответстват на настоящия регламент, не напускат обекта или предприятието, освен когато са предназначени за унищожаване“.

2. Регламент (ЕС) № 142/2011

14. В глава I, раздел 4, точка 3 от приложение IV към Регламент № 142/2011 [4] се предвижда следното:

„Преработвателните предприятия, преработващи материали от категория 3, трябва да разполагат със съоръжение за проверка за наличие на чужди тела, например опаковъчен материал или метални парчета, в страничните животински продукти или производните продукти, ако преработват материали, предназначени за хранене на животни. Тези чужди тела се отстраняват преди или по време на преработката“.

3. Регламент (ЕО) № 178/2002

15. Член 14, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 178/2002 [5] предвижда:

„5. При определяне дали дадена храна е негодна за консумация от човека се взема предвид, дали тя е неприемлива за консумация от човека съобразно употребата, за която е предназначена, поради замърсяване вследствие на наличието на чужди вещества или по други причини, поради разлагане, влошаване или загниване“.

[4] Регламент на Комисията от 25 февруари 2011 година за прилагане на Регламент № 1069/2009 и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (ОВ L 54, 2011 г., стр. 1).

[5] Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68).

Б. Германското право

16. Tierische Nebenprodukte-Beseitigungsgesetz (Закон за унищожаването на страничните животински продукти) от 25 януари 2004 г. (BGBl. I, 2004 г., стр. 82), в редакцията му от 4 август 2016 г. (BGBl. I, 2016 г., стр. 1966) (наричан по-нататък „TierNebG“), в член 1, озаглавен „Приложно поле“, предвижда:

„Целта на този закон е да въведе изискванията на Регламент [№ 1069/2009], последно изменен с Регламент (ЕС) № 1385/2013 [на Съвета от 17 декември 2013 г.] (ОВ L 354, 2013 г., стр. 86), както и на правните актове на Общността или на Европейския съюз с пряко прилагане, приети на основание или в изпълнение на този регламент“.

17. Член 3 от TierNebG предвижда задължението за унищожаване на някои странични животински продукти, а член 12 от същия се отнася до контрола от страна на компетентните органи за спазването на националните правила и нормите на правото на Съюза в областта, обхваната от Регламент № 1069/2009.

18. Thüringer Ausführungsgesetz zum Tierische Nebenprodukte-Beseitigungsgesetz (Закон на Тюрингия за прилагането на Закона за унищожаването на страничните животински продукти) от 10 юни 2005 г. (Thür GVBl, 2005 г., стр. 224), както и Thüringer Verordnung über die Einzugsbereiche nach dem Tierische Nebenprodukte-Beseitigungsgesetz (Наредба на Тюрингия относно зоните на обслужване по Закона за унищожаването на страничните животински продукти) от 11 октомври 2005 г. (Thür GVBl. 2005 г., стр. 355) установяват съответно разпоредби относно организациите, отговорни за унищожаването на страничните животински продукти от категории 1 и 2 и зоните на обслужване, в които тези организации трябва да приемат, събират, превозват, съхраняват, обработват, преработват или унищожават посочените странични продукти[6].

III. Спорът в главното производство, преюдициалните въпроси и производството пред Съда

19. Дружеството Toropet преработва и търгува със странични животински продукти, като по-специално сред клиентите му има производители на храна за животни, предприятия за оползотворяване на животинска мазнина и инсталации за биогаз. То стопанисва в Германия предприятие, което е одобрено в съответствие с Регламент № 1069/2009 като предприятие, извършващо междинни операции за материали от категория 3. Дружеството е регистрирано и като превозвач на странични животински продукти.

20. На 23 януари 2018 г. по време на административна проверка, извършена в това предприятие за междинни операции, Landkreis Greiz установява наличието на плесени, загниване и чужди тела в 38 контейнера (известни като „palox“), съдържащи странични животински продукти от категория 3. Поради наличието на тези плесени, загниване и чужди тела Landkreis Greiz прекласифицира материалите в категория 2 и разпорежда незабавното принудително унищожаване на 38-те контейнера palox, осъществено същия ден. Разходите за тези дейности в размер на 2346,17 EUR са начислени на Toropet.

[6] Toropet оспорва компетентността на Landkreis Greiz да унищожи разглежданите в главното производство материали. В това отношение следва да се подчертае, че преюдициалните въпроси се отнасят единствено до прекатегоризацията на разглежданите материали, а не до унищожаването им от този орган, така както е предвидено в германското право.

21. Това разпореждане е потвърдено с решение от 25 януари 2018 г., с което Landkreis Greiz излага съображения, че поради недостатъци като плесен, загниване и чужди тела разглежданите материали не могат да продължават да се числят към категория 3, а единствено към категория 2. Нито Toropet, нито неговият търговски партньор, който е трябвало да поеме преработката на тези материали, имали обаче право да боравят с материали от категория 2. Освен това при липсата на отделно обособено хладилно помещение разглежданите материали не можело да бъдат съхранявани на място до постигането на решение по взаимно съгласие.

22. На 9 октомври 2018 г. Toropet подава жалба до Verwaltungsgericht Gera (Административен съд Гера) с искане да бъде постановено установително решение за отмяната на административното решение от 25 януари 2018 г.

23. В жалбата си Toropet упреква Landkreis Greiz, че е допуснал грешка, като е прекласифицирал разглежданите материали в категория 2, без да извърши научно изследване. То оспорва основателността на преценката на разглежданите материали, според която те са развалени, загнили или мухлясали. Toropet изразява мнение, че използваният от ветеринарните лекари и Landkreis Greiz критерий, а именно критерият за годността за консумация, според който продуктите следва да са годни за консумация от човека, надхвърля изискванията на член 10 от Регламент № 1069/2009.

24. Toropet отбелязва, че от член 14, буква г) от този регламент следва, че загниването и развалата на страничните животински продукти не обосновават прекласификацията им в по-ниска категория, тъй като е възможно оползотворяване в съответствие с член 14, буква б) от посочения регламент, и че унищожаването не е необходимо във всички случаи. Освен това според дружеството разглежданите странични животински продукти могат да попадат в приложното поле на член 10, буква е) от същия регламент, тъй като тази разпоредба изключва само продукти, от които произтичат значителни рискове, причинени от болести по животните. Според Toropet обаче променено поради плесен или загниване месо не представлява такъв риск.

25. Това дружество изтъква по-специално че тъй като материалите от категория 3 не са предназначени за консумация от човека[7], обстоятелството дали разглежданите материали са годни за консумация от човека не е от значение. Що се отнася до наличието на чужди тела в разглежданите материали, то не би могло да доведе до нова категоризация, стига да е възможно простото им механично отделяне.

26. Запитващата юрисдикция отбелязва, че разглежданите странични животински продукти са основно материали, класифицирани първоначално в категория 3 на основание член 10, буква а) от Регламент № 1069/2009, който обхваща трупове и части от заклани животни, които са *годни за консумация от човека*, но не са предназначени за такава консумация, или на основание член 10, буква е) от този регламент, обхващащ продукти от животински произход или хранителни продукти, съдържащи продукти от животински произход, които *вече не са предназначени за консумация от човека* поради търговски или други причини, от които *не произтича риск за общественото здраве или здравето на*

[7] В това отношение Toropet цитира материалите от категория 3, посочени в член 10, буква з) (включващи по-специално кръв, плацента, вълна и пера) и буква п) (включващи кухненски отпадъци) от Регламент № 1069/2009, които според него биха могли да съдържат рискове за здравето, но които продължават да се числят към категория 3.

животните. Страничните животински продукти, обхванати от буква а), включват сирища или уши. Тези по буква е) се отнасят по-специално до колбаси от мляно месо или говежди жили.

27. Тази юрисдикция отбелязва, че загниването и развалата на материалите от категория 3 по принцип ги правят негодни за консумация от човека и водят до риск за здравето на хората и животните. Поради това запитващата юрисдикция иска да установи дали подобни промени трябва да доведат до прекласификация на материалите в друга категория.

28. Запитващата юрисдикция отбелязва, че основната цел на Регламент № 1069/2009, както следва от съображение 11 и член 1 от него, е контролът върху рисковете за общественото здраве и здравето на животните и опазването безопасността на хранителните вериги на хората и животните. Следователно опасността не се ограничава само върху човешкото здраве. Член 14, буква г) от този регламент подчертава впрочем, че загниването и развалата водят до рискове за общественото здраве и здравето на животните.

29. Запитващата юрисдикция обаче счита, че член 14, буква г) от Регламент № 1069/2009 говори против това първоначалната категоризация да бъде променяна вследствие на гниене и развала. В действителност според нея от разпоредбата може да се направи изводът, че гниенето и развалата по принцип не засягат *категоризацията*, а само *употребата* на материали от категория 3. Според тази юрисдикция, макар да се изключва употребата на тези материали за производството на фураж за животни съгласно член 14, буква г) от този регламент, остава обаче възможността по-специално материалите да се използват за друга цел, например оползотворяване чрез съвместно изгаряне в съответствие с член 14, буква б) от посочения регламент.

30. Запитващата юрисдикция иска да се установи и тълкуването на член 9, буква г) от Регламент № 1069/2009. Всъщност съгласно тази разпоредба материалите, които са обявени за негодни за консумация от човека поради наличие на чужди тела в тях, трябва да бъдат класифицирани в категория 2. От глава I, раздел 4 точка 3 от приложение IV към Регламент № 142/2011 обаче е видно, че не всяко наличие на чужди тела веднага води до категоризацията на материал в категория 2, тъй като същите могат да се отстраняват чрез съоръжения за проверка за наличието на чужди тела в съответствие с правилата, приложими за предприятията за преработване материали от категория 3. Освен това запитващата юрисдикция иска да установи дали предотвратяването на риска от наличие на чужди тела е от значение, когато материалите от категория 3 са предназначени не да бъдат преработвани в храна за животни, а да бъдат изгаряни или използвани за производството на биодизел.

31. При тези обстоятелства Verwaltungsgericht Gera (Административен съд Гера) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 10, буква а) от Регламент № 1069/2009 да се тълкува в смисъл, че материал, първоначално класифициран в категория 3, губи тази категория, ако поради разлагане и развала вече не е годен за консумация от човека?

2) Трябва ли член 10, буква е) от Регламент № 1069/2009 да се тълкува в смисъл, че материал, първоначално класифициран в категория 3 за продукти от животински произход или хранителни продукти, съдържащи продукти от животински произход, губи тази категория, ако от този материал произтича риск за общественото здраве или здравето на животните вследствие на по-късно настъпили в него процеси на разлагане или развала?

3) Трябва ли разпоредбата на член 9, буква г) от Регламент № 1069/2009 да се тълкува стеснително, в смисъл че материал с чужди тела като дървени стърготини може да се класифицира като материал от категория 2 само когато става въпрос за материал, който е предназначен за хранене на животни след преработка?“.

32. Преюдициалното запитване от 14 ноември 2019 г. е регистрирано от секретариата на Съда на 18 ноември 2019 г.

33. Landkreis Greiz и Европейската комисия представят писмени становища. Същите, както и Toropet, отговарят освен това писмено на въпросите, поставени от Съда на 2 декември 2020 г.

IV. Анализ

34. С трите си преюдициални въпроса, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали материали, първоначално класифицирани като материали от категория 3 по смисъла на член 10, букви а) и е) от Регламент № 1069/2009, губят тази категория поради разлагане и развала (първи и втори въпрос) или смесване с чужди тела (трети въпрос), така че е необходимо да се прекласифицират в по-ниска категория.

35. Следва да се отбележи, че първоначалната категоризация, т.е. от момента на събирането на разглежданите в главното производство странични животински продукти, в категория 3 не се оспорва. За сметка на това се поставя въпросът дали съществува задължение за прекатегоризация на такива странични животински продукти, които *по-нататък в жизнения си цикъл* разкриват дефекти като плесени, загниване или чужди тела[8].

36. Докато Toropet счита, че категоризацията на странични животински продукти, попадащи в приложното поле на член 10, букви а) и е) от Регламент № 1069/2009 и разкриващи такива недостатъци, трябва да се запази в категория 3, Landkreis Greiz и Комисията, напротив, считат, че прекатегоризацията на тези странични животински продукти в категория 2 е задължителна.

37. По-нататък в настоящото заключение ще изложа някои съображения относно особения случай на смесите на странични животински продукти с чужди тела (раздел А), след което ще обясня защо според мен съществува задължение за прекатегоризация в категория 2 на материали като разглежданите в главното производство, когато те са престанали да отговарят на равнището на риск, свързано с първоначалната им категоризация (раздел Б),

[8] В допълнение отбелязвам, че извън разглежданите в главното производство промени запитващата юрисдикция посочва, че част от проверяваните материали от категория 3 са съдържали материали от категория 2 по смисъла на член 9, буква а) от Регламент № 1069/2009. Този вид смесване (вещества от категория 2 и категория 3) попада изрично в режима, свързан с по-строгата от двете категории, а именно категория 2, съгласно член 9, буква ж) от този регламент.

като се основавам на анализ на следващите разпоредби на Регламент № 1069/2009, а именно членове 7—10, разглеждани в тяхната цялост, член 9, буква з), член 10, букви а) и е), член 4, параграф 2 и член 14, буква г).

A. Предварителни съображения: по прилагането на Регламент № 1069/2009 към смесите на странични животински продукти с чужди тела

38. В самото начало считам за полезно да бъдат припомнени изводите от неотдавнашното решение P. F. Kamstra Recycling и др.[9], преди да се направят съответните заключения относно естеството на чуждите тела и отражението им върху категоризацията на страничните животински продукти, с които са смесени.

39. Припомням, че в делата, по които е постановено това решение, се разглеждат смеси на странични животински продукти от категория 3 по смисъла на член 10 от Регламент № 1069/2009 с неопасни отпадъци по смисъла на Регламент (ЕО) № 1013/2006[10]. Въпросът се отнася до това дали превозът на тези смеси се урежда от Регламент № 1069/2009 или от Регламент № 1013/2006.

40. След анализ на подготвителните работи за Регламент № 1069/2009 на преследваните от този регламент цели и на структурата на неговите разпоредби Съдът е приел, че посочените смеси, и съответно превозът им, попадат в приложното поле на този регламент[11].

41. Подчертавам, че Съдът е постановил, че Регламент № 1069/2009 обхваща смесите на странични животински продукти с неопасни отпадъци, но не се е произнесъл по видовете *неопасни* отпадъци, за които е разрешено да бъдат смесени със странични животински продукти, нито относно категорията материали, към която биха могли да се причислят разглежданите смеси.

42. В случая е безспорно, че разглежданата в спора по главното производство смес съдържа чужди тела, които с оглед на тяхното естество[12] са били считани за неопасни отпадъци по смисъла на Регламент № 1013/2006.

43. Следователно с оглед на решение Kamstra Recycling по принцип[13] по отношение на тази смес се прилага Регламент № 1069/2009.

44. Държа обаче да привлека вниманието върху два аспекта.

[9] Решение от 3 септември 2020 г. (C-21/19—C-23/19, наричано по-нататък „решение Kamstra Recycling“, EU:C:2020:636).

[10] Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци (ОВ L 190, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 172).

[11] Вж. решение Kamstra Recycling, точки 52, 53 и 55.

[12] Според информацията, предоставена от Landkreis Greiz на запитващата юрисдикция, тези чужди тела се състоят от парчета от мазилка или стена, наситнени пластмасови компоненти и остатъци от дърво. От отговора на Toropet на въпросите на Съда е видно, че освен остатъци от мазилка, някои чужди тела представлявали дребни парчета кости от животни, които са били част от материалите от самото начало.

[13] Единственото посочено изключение се отнася до странични животински продукти, смесени или замърсени с опасни отпадъци (вж. решение Kamstra Recycling, т. 50).

45. На първо място, следва да се изходи от предпоставката, че неопасните отпадъци в главното производство, и по-специално парчетата мазилка, не са чужди тела, които лесно могат да се отстранят, като пластмасовите опаковки или металните части по смисъла на глава I, раздел 4, точка 3 от приложение IV към Регламент № 142/2011 [14].

46. На второ място, подчертавам, че макар всяка смес от странични животински продукти от категория 3 с неопасни отпадъци да попада в приложното поле на Регламент № 1069/2009, възниква въпросът дали с оглед на разпоредбите на този регламент такава смес трябва да бъде прекласифицирана в по-ниска категория или поне в определени случаи. Този въпрос, който не е разгледан в решение Kamstra Recycling [15], е в основата на настоящото дело.

Б. По задължението за прекласификация в по-ниска категория на материалите от категория 3, „замърсени“ от плесени, загниване или чужди тела

47. В самото начало следва да се подчертае, че Регламент № 1069/2009 не съдържа нито една изрична разпоредба относно „прекласификацията“ в по-ниска категория на материали, които първоначално са били класифицирани в категория 3.

48. Както ще покажа по-нататък в настоящото заключение, задължението за прекласификация, което предлагам, се основава на логиката, присъща на класифицирането на материалите в категория 3, свързана с риска за общественото здраве и здравето на животните, който представляват чуждите тела и промяната на разглежданите странични животински продукти поради плесен и загниване. Ще покажа също, че тази оценка на риска се прилага във всеки момент от жизнения цикъл на страничния животински продукт.

1. По категоризацията на материалите в категории в зависимост от равнището им на риск (членове 7—10 от Регламент № 1069/2009)

49. Дял I, глава 1, раздел 4 от Регламент № 1069/2009, който включва членове 7—10, е посветен на категоризацията на страничните животински продукти и производните продукти.

50. Съгласно член 7, параграф 1 от този регламент, който урежда категоризацията на страничните животински продукти, същите се категоризират в определени категории, които отразяват равнището на породения от тях риск за общественото здраве и здравето на животните.

51. Така тази разпоредба установява два релевантни вида данни, които са свързани помежду си за целите на категоризацията: специфичните категории и равнището на риск.

[14] Приложение IV от Регламент № 142/2011 се прилага за предприятия за преработка на материали от категория 3, чието категоризиране по принцип остава непроменено след изваждането на чуждите тела като халки по носовете на животните и ушни марки. Така в този случай не се поставя въпросът за задължението за прекатегоризация.

[15] Наистина този въпрос е обсъден в съдебното заседание за изслушване на устните състезания по делата, по които е постановено това решение, но като се има предвид, че основният въпрос се отнася до взаимодействието между Регламент № 1069/2009 и Регламент № 1013/2006, в точка 44 от решение Kamstra Recycling Съдът посочва, „за целите на тълкуването на [...] и следователно за приложимостта на Регламент № 1069/2009 принадлежността на съответното вещество към категория 1, към категория 2 или към категория 3 е без значение“.

52. Що се отнася до категоризацията, страничните животински продукти, попадащи в приложното поле на Регламент № 1069/2009, се класифицират в една от трите категории, предвидени в членове 8, 9 и 10 от този регламент [16], които съдържат съответно списъците на материалите от категории 1, 2 и 3. Тази категоризация не съдържа каквото и да било изключение, като страничните животински продукти трябва задължително да попаднат в една от тези три категории [17].

53. Що се отнася до равнището на риска, то представлява единственият критерий, който разграничава трите категории в смисъл, че материалите от категория 3 са материали за които е преценено, че са с ниска степен на риск [18], а материалите от категории 1 и 2 са с висока степен на риск за общественото здраве и здравето на животните, като материалите от категория 1 са тези, които пораждат най-висока степен на риск [19]. Именно въз основа на оценка на тези рискове законодателят изготвя подробен списък на материалите от всяка категория.

54. Следва да се подчертае, че това равнище на риск, от което зависи класифицирането в категории 1, 2 или 3, представлява също и релевантният критерий за крайното приложение на странични животински продукти. Всъщност в членове 12, 13 и 14 във връзка със съображение 38 от Регламент № 1069/2009 се съдържат списъци с *възможните* приложения и унищожаване *на всяка категория* материали, както и приложимите към всяка от тях правила, така че равнището на риска да бъде сведено до минимум.

55. Вярно е, че възможностите за употреба и унищожаване, приложими към категория с висока степен на риск, се разпростират и към материали с ниска степен на риск [20]. Тези начини на употреба и унищожаване обаче са обвързани от различни правила, които понякога дори са по-ограничителни в зависимост от категорията, в която са класифицирани материалите [21].

56. Тази категоризация според риска е обоснована и в съображение 29 от Регламент № 1069/2009, съгласно което страничните животински продукти с висока степен на риск не следва да бъдат използвани в хранителната верига на животните, а употребата им, представляваща по-ниска степен на риск, следва да се разрешава при определени условия.

57. В това отношение следва да се отбележи, че списъците от категории 1 и 3 имат изчерпателен характер [22]. Следователно те трябва да се тълкуват стриктно, тъй като, от една страна, обхващат единствено изрично посочените в тях материали, и от друга страна, както

[16] Това класифициране в категории спада към задълженията на операторите, които събират и идентифицират страничните животински продукти „при условия, които не допускат появата на рискове за общественото здраве и здравето на животните“ в съответствие с член 21, параграф 1 от Регламент № 1069/2009.

[17] Вж. също точка 57, последно изречение от настоящото заключение.

[18] Вж. в този смисъл решение от 23 май 2019 г., ReFood (C-634/17, EU:C:2019:443, т. 50), което определя материалите от категория 3 като притежаващи „по-малка степен на опасност“.

[19] Вж. бележка под линия 3 от настоящото заключение. Следва да се допълни, че съображения 8 и 29 от Регламент № 1069/2009 се позовават на категоризирането в зависимост от „степента на риск“.

[20] Вж. в този смисъл съображение 38, последно изречение от Регламент № 1069/2009. Обратно, според мен това означава, че специфичните начини на употреба, предвидени за категорията с нисък риск, а именно категория 3, като тези по член 14, буква г) от Регламент № 1069/2009, не могат да се прилагат за категории с висока степен на риск, а именно категории 1 и 2.

[21] Вж. например превръщането на страничните животински продукти в компост или биогаз, което е възможна употреба едновременно за материалите от категория 2 и за материалите от категория 3. Правилата за тази употреба при категория 2 обаче са по-ограничителни, отколкото в категория 3, тъй като материалите трябва да бъдат стерилизирани под налягане, преди да бъдат преработени в рамките на тази употреба.

[22] Следва също да се уточни, че член 7, параграф 3 от Регламент № 1069/2009 предвижда, че списъците с материали от категории 1, 2 и 3 могат да бъдат изменяни в резултат на оценка на риска при отчитане на научния прогрес.

беше обяснено по-горе, тези материали трябва да отговарят на равнището на риска, свързан със съответната категория. Изчерпателният характер може да се изведе от наличието на подкатегорията, посочена в член 9, буква з) от Регламент № 1069/2009, която в рамките на категория 2 обхваща материалите, които не попадат нито в категория 1, нито в категория 3.

58. Съществуват обаче случаи, при които недостатъци, като свързаните с наличието на плесени, загниване и чужди тела[23] могат да променят равнището на риска при засегнатите от тях материали[24]. Ако случаят е такъв, *промяна в равнището на риска* според мен води *до промяна в категоризацията*.

59. Ето защо в рамките на спор като този по главното производство следва да се определи дали чужди тела, като парчета мазилка и дървени стърготини, както и плесени и загниване могат да променят равнището на риска, което произтича от материали, първоначално класифицирани в категория 3 по смисъла на член 10, букви а) и е) от Регламент № 1069/2009[25].

60. Ако такива материали вече не могат да бъдат класифицирани в категория 3, в която са били първоначално, тъй като от тях произтича по-висока степен на риск, и тъй като изискванията, които трябва да се спазват за тази категория, не са изпълнени, в този случай би следвало да се определи категория, която да обхваща тези „замърсени“ материали. Както ще обясня в следващия подраздел, тази категория е единствено категория 2, което произтича главно от остатъчната подкатегория, посочена в член 9, буква з) от Регламент № 1069/2009.

2. По наличието на подкатегория по подразбиране (член 9, буква з) от Регламент № 1069/2009)

61. Както посочих в точка 57 от настоящото заключение, за разлика от членове 8 и 10 от Регламент № 1069/2009, които съдържат изчерпателен списък от материали съответно от категории 1 и 3, член 9 от този регламент в буква з) установява неизчерпателен списък на материали от категория 2. Съгласно текста относно тази подкатегория тя включва по подразбиране странични животински продукти, различни от материал от категория 1 или материал от категория 3.

62. Освен това, като предпазна мярка категоризацията по подразбиране следва да се прилага „по отношение на всички други странични животински продукти, които не са посочени в една от трите категории“, както следва от съображение 35, последно изречение

[23] Подчертавам, че запитващата юрисдикция следва да провери дали разглежданите странични животински продукти действително са били засегнати от наличието на плесен, загниване или чужди тела като парчета мазилка и дървени стърготини.

[24] Подчертавам, че наличието на плесен не води непременно до такава промяна, и освен това, че е необходимо тази плесен да създава „неприемлив“ риск за общественото здраве и здравето на животните, както ще изложа в точка 70 от настоящото заключение.

[25] Изискванията, свързани с равнището на риска, могат да се различават в рамките на една и съща категория. В подраздел 3 от настоящото заключение ще се спра на условията за оценка на риска и изискванията, свързани с материалите от категория 3, и по-специално посочените в член 10, букви а) и е) от Регламент № 1069/2009, които са предмет на разглеждания в главното производство спор.

от Регламент № 1069/2009. С оглед на този израз член 9, буква з) от този регламент би трябвало да се тълкува разширително, в смисъл че обхваща всеки страничен животински продукт, който не е специално категоризиран [26].

63. Така наличието на тази подкатегория по подразбиране изразява според мен намерението на законодателя да гарантира, че няма да е налице „празнота в правото“ относно категоризацията на който и да е страничен животински продукт, така че материали, първоначално класифицирани в категория 3, които не съдържат материали от категория 1 и които не могат или повече не могат да останат категоризирани като материали от категория 3 поради равнището им на риск, се класифицират *по подразбиране* автоматично като материали от категория 2 по смисъла на член 9, буква з) от Регламент № 1069/2009.

64. При това положение последната разпоредба би трябвало да се прилага към странични животински продукти от категория 3, променени поради плесени, загниване или чужди тела, които, макар да не съдържат материали от категория 1, представляват твърде високо равнище на риск, за да отговорят на изискванията към материалите от категория 3 [27].

65. Какви са изискванията към материалите от категория 3, посочени в член 10, букви а) и е) от Регламент № 1069/2009, чието неспазване следва да доведе до такова класифициране в по-ниска категория като материали от категория 2 по подразбиране?

3. По относимото равнище на риска с оглед на здравните изисквания, предвидени в член 10, букви а) и е) от Регламент № 1069/2009

66. Член 10 от Регламент № 1069/2009 установява изчерпателен списък на материалите от категория 3 [28]. От този списък е видно, че материалите от тази категория включват само странични животински продукти от здрави животни, определени като годни за клане след предклanична инспекция, или най-малкото странични животински продукти, които не са приносители на каквато и да е болест, която се предава на хората или животните [29]. Само тези материали могат да бъдат преработени за производството на фураж за животни [30].

[26] Вж. в този смисъл Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека от 10 юни 2008 година (COM(2008) 345 окончателен, наричано по-нататък „предложението за Регламент № 1069/2009“, точка 6, подточка ii) от изложението на мотивите).

[27] По този въпрос е полезно да се посочи, че точка 64 от настоящото заключение нюансира съображенията, изтъкнати в точка 97, и по-специално в последното изречение от моето заключение по съединени дела P. F. Kamstra Recycling и др. (C-21/19—C-23/19, EU:C:2020:226), в смисъл че, когато промяната на съответните странични продукти увеличава равнището им на риск, следва да се приложи категория 2, а дори и категория 1. Според мен обаче не всяка смес на странични животински продукти от категория 3 с неопасни отпадъци трябва автоматично да се класифицира в категория 2, противно на това, което явно препоръчва Комисията. Винаги следва да се анализира равнището на риска, породен от смесването с неопасните отпадъци. Струва ми се, че Регламент № 1069/2009 не е пречка някои смеси, получени например от непродадени артикули от супермаркети по причини, различни от санитарните изисквания, които включват странични животински продукти от категория 3 като тарелки с месо или кисело мляко, смесени с плодове или зеленчуци, да останат класирани в категория 3, ако не представляват риск за общественото здраве и здравето на животните.

[28] Вж. точка 57 от настоящото заключение.

[29] Шестнадесетте подкатегории, посочени в член 10, букви а)—п) от Регламент № 1069/2009, посочват по-специално животни, „годни за консумация от човека“, продукти или странични продукти, при които не са наблюдавани „признаци на болест, която се предава на хората или животните“ или „риск за общественото здраве или здравето на животните“.

[30] Чрез дерогация член 18, параграф 1 от Регламент № 1069/2009 предвижда използването на материали от категория 2 за хранене на определени животни при условия, които гарантират контрол на рисковете за общественото здраве и здравето на животните.

67. Член 10, буква а) от този регламент предвижда, че към тази категория спадат трупове и части от заклани животни, които са годни за консумация от човека, но не са предназначени за такава консумация поради търговски причини. Следователно релевантното равнище на риска при тези материали е свързано с изискването те да са *годни за консумация от човека*[31].

68. Член 10, буква е) от посочения регламент се отнася до продуктите от животински произход, които вече не са предназначени за консумация от човека по търговски причини или поради недостатъци, от които не произтича *риск за общественото здраве или здравето на животните*[32].

69. Регламент № 178/2002 ни предоставя някои насоки за определяне на характера на храните като „годни за консумация от човека“. Всъщност член 14, параграф 5 от него предвижда, че храна, която е негодна за консумация от човека, е „неприемлива“ за такава консумация поради замърсяване вследствие на наличието на чужди вещества или по други причини, или поради разлагане, влошаване или загниване.

70. Прилагателното „неприемлив“, използвано в член 14, буква г) от Регламент № 1069/2009, за да се квалифицира равнището на риска за общественото здраве и здравето на животните на материали от категория 3, предназначени да послужат за производството на фураж за животни, органични торове или подобрители на почвата, които са се променили поради разлагане и развала, трябва да се разбира в същия смисъл[33]. Така промяната на тези материали поради плесен или гниене, в резултат на която те не са годни за консумация от човека и/или не са лишени от риск за общественото здраве или здравето на животните, следва да доведе до прекатегоризацията на такива странични животински продукти, първоначално класифицирани в категория 3 по член 10, букви а) и е) от Регламент № 1069/2009, като материали от категория 2 по смисъла на член 9, буква з) от този регламент, доколкото разглежданите материали не съдържат материали от категория 1.

71. Що се отнася до въпроса, повдигнат от запитващата юрисдикция в третия ѝ преюдициален въпрос, дали въпреки наличието на чужди тела, които правят материалите „негодни за консумация от човека“ по смисъла на член 9, буква г) от Регламент № 1069/2009, разглежданите материали все пак биха могли да останат класифицирани в категория 3 било защото тези чужди тела лесно могат да бъдат отстранени, било защото материалите могат да бъдат използвани за цели, различни от храната за животни, като се изгарят или преработват в биогаз, ще изложа следващите бележки.

72. Първо, както посочих в точка 45 от настоящото заключение, следва да се изходи от предпоставката, че разглежданите чужди тела не могат лесно да бъдат отстранени.

[31] В това отношение доводът на Toropet, споменат в точка 24 от настоящото заключение, е неотносим. Всъщност съгласно определението в член 3, параграф 1 от Регламент № 1069/2009 за странични животински продукти всички странични животински продукти в крайна сметка не са предназначени за консумация от човека. За сметка на това критерият „годен за консумация от човека“ е относим към класифицирането на странични животински продукти от категория 3, които попадат в обхвата на член 10, буква а) от този регламент.

[32] За разлика от предвиденото в член 10, буква а) от Регламент № 1069/2009, тези странични продукти първоначално са предназначени за консумация от човека. Става въпрос по-специално за стари храни, т.е. продукти от животински произход, *годни за консумация от човека*, но които са изтеглени от разпространение, тъй като не могат да намерят търговска реализация (например поради краен срок за консумация, счетен за твърде кратък, липса на етикет или опаковка, или също поради лош външен вид).

[33] В това отношение следва да се уточни, че равнището на риск, което съдържат определени материали за общественото здраве или здравето на животните и което се счита за неприемливо, както е посочено в този член 14, буква г) от Регламент № 1069/2009, може да е предмет мерки за прилагане на основание член 15, параграф 1, буква к) от този регламент.

73. Второ, с оглед на предоставената от запитващата юрисдикция информация е необходимо да се отбележи, че член 9, буква г) от Регламент № 1069/2009, изглежда, не е бил изтъкнат пред нея нито от Landkreis Greiz, нито от Toropet. Според мен обаче тази изрично посочена в третия преюдициален въпрос разпоредба е релевантна.

74. Всъщност, ако чужди тела като парчета мазилка или дървени стърготини са причинили промяна на страничните животински продукти от категория 3, в случая материали, попадащи в обхвата на член 10, букви а) и е) от Регламент № 1069/2009, до такава степен, че да станат *негодни за консумация от човека*, би изглеждало немислимо категоризацията на тази смес да се запази в категория 3, при положение че характеристиките и равнището ѝ на риска са като тези на материалите от категория 2, посочени в член 9, буква г) от този регламент. Следователно тя би трябвало да се класифицира в категория 2 било на основание член 9, буква г) по отношение на продукти от животински произход по смисъла на тази разпоредба, било съгласно разпоредбата по подразбиране на член 9, буква з) от посочения регламент, що се отнася до други странични животински продукти.

75. Подчертавам, че няма причина да се третират по различен начин, от една страна, материалите, чието равнище на риска се е променило и вече съответства на това на категория 2, определена от Регламент № 1069/2009, и от друга страна, материалите, които първоначално са били класифицирани в тази категория[34]. Същата логика се прилага и по отношение на материалите, които впоследствие са претърпели разлагане и развала и които първоначално са били класифицирани в категория 2 в съответствие с член 9, буква з) от този регламент.

76. Трето, следва да се добави, че обстоятелството, че операторът възнамерява да промени първоначалното предназначение на материалите, като ги унищожи или преработи в биогаз, вместо да ги преработи в храна за животни, не може да има за последица материали, които с оглед на рисковете им за общественото здраве и здравето на животните би трябвало да бъдат класифицирани в категория 2, да могат да продължават да се числят към категория 3.

77. Обратното тълкуване би противоречало както на логиката, присъща на категоризацията, въведена от законодателя в членове 8—10 от Регламент № 1069/2009, при която единствен релевантен критерий е равнището на риска, така и на една от основните цели на този регламент, посочена в съображение 11 от посочения регламент, а именно да се контролират рисковете за общественото здраве и здравето на животните.

78. Предлаганото от мен тълкуване се подкрепя от член 4, параграф 2 от Регламент № 1069/2009.

[34] Нещо повече, ако материали, които в крайна сметка са идентични по отношение на риска, който представляват, но са контролирани в различни моменти от веригата на страничните животински продукти, могат да бъдат класифицирани по различен начин и така спрямо тях да се прилага по-благоприятен или по-строг режим, това би довело de facto до неравно третиране на икономическите оператори от сектора на страничните животински продукти.

4. По задължението на операторите да гарантират във всеки момент запазването на първоначалната категория (член 4, параграф 2 от Регламент № 1069/2009)

79. Член 4, параграф 2 от Регламент № 1069/2009 ясно налага задължение на всички оператори[35] да гарантират, че страничните животински продукти отговарят на изискванията на този регламент „на всички етапи от събирането, транспортирането, боравенето, обработката, преобразуването, преработката, съхранението, пускането на пазара, разпространението, употребата и унищожаването“ на тези странични животински продукти.

80. По принцип категоризирането на страничен животински продукт в дадена категория важи за всички дейности, на които той е подложен, от събирането до употребата или унищожаването му. Всъщност, както вече посочих в точка 99 от заключението си по съединени дела P. F. Kamstra Recycling и др.[36], Регламент № 1069/2009 не предвижда диференцирана категоризация в зависимост от дейностите, на които са подложени съответните материали. Така категоризацията не се променя само поради това че съответните странични животински продукти се намират на етапа на събирането, превоза или са предназначени за унищожаване или оползотворяване. За сметка на това категоризацията не е непроменима, ако рисковият фактор за общественото здраве или здравето на животните нараства вследствие на определени промени.

81. В това отношение подчертавам, на първо място, както също се посочва в точка 99, че единственият релевантен критерий за категоризирането на страничните животински продукти е степента на риск. Тази констатация се подкрепя от съображение 29 и член 7 от Регламент № 1069/2009[37].

82. В този смисъл от контекста, в който се вписва член 4, параграф 2 от този регламент, що се отнася до категоризацията на материалите, следва, че операторът трябва да гарантира запазването на посочената категория от момента на събирането на страничните животински продукти в кланицата до крайното им местоназначение, например тяхното оползотворяване или унищожаване[38]. Това задължение трябва да се разбира в смисъл, че запазването на дадена категория зависи от запазването на равнището на свързания с нея риск.

83. На второ място, този извод може да запази полезното действие на член 7, параграф 1 и на членове 8—10 от Регламент № 1069/2009 за установяване на списъците с материали за целите на категоризацията им, разглеждани с оглед на преследваната от този регламент цел.

84. Всъщност посоченият регламент има за цел, от една страна, да установи съгласувана и пълна рамка от санитарни правила, и от друга страна, тези правила да бъдат пропорционални на рисковете за здравето, породени от обработването на страничните

[35] Член 3, параграф 11 от Регламент № 1069/2009 определя като „оператори“ „физическите или юридическите лица, под чийто действителен контрол се намират странични животински продукти или производни продукти, включително превозвачи, търговци и ползватели“.

[36] C-21/19—C-23/19, EU:C:2020:226.

[37] Вж. също точки 50 и 56 от настоящото заключение.

[38] Това по принцип означава, че животът на страничен животински продукт, който започва с класифициране в категория 3, ако са спазени всички изисквания на Регламент № 1069/2009, и по-специално тези относно риска, трябва да приключи в тази категория.

продукти от операторите на различните етапи на веригата. Тези съображения, които следват ясно от съображения 5 и 6 от същия регламент, според мен подчертават, че степента на риска е от значение във всеки един момент.

85. От друга страна, следва да се подчертае, че Регламент № 1069/2009 налага на операторите поредица от задължения във връзка с предвиденото в член 4, параграф 2. Всъщност те трябва, наред с другото, да осигурят контролираните от тях обекти или предприятия да спазват строги общи хигиенни изисквания, за да се избегне всякакъв риск от заразяване [39]. Освен това както държавите членки чрез официален контрол [40], така и самите оператори чрез самоконтрол в своите обекти [41], са длъжни да осъществяват надзор по цялата верига от дейности.

86. Тези разпоредби с превантивен характер обясняват в голяма степен защо промени като разглежданите в главното производство би трябвало да имат изключителен характер. Освен това в случай на такива промени би трябвало да изиграе важна роля член 4, параграф 2 от Регламент № 1069/2009, като доведе до прекатегоризация. Всъщност, като се има предвид, припомням, че законодателят не е предвидил изрично прекатегоризация на материалите [42], каква би била причината за съществуването на тази разпоредба, ако тя не може да се вземе предвид, когато операторите са изправени пред подобни промени, предполагащи неспазването на установената от законодателя логика за категоризация?

87. На трето място, въпреки че подобна разпоредба не съществува в Регламент (ЕО) № 1774/2002 [43], който предхожда настоящия регламент, в предложението си за Регламент № 1069/2009, за да се изработи подход, в по-голяма степен основан на риска, законодателят желае да затвърди първостепенната отговорност на операторите по отношение на предвидените в този регламент изисквания относно хигиената на храните и фуражите [44].

88. Вследствие на това първоначалната категоризация на материали в определена категория трябва да се контролира по всяко време и при необходимост да се адаптира към риска за здравето, който тези материали могат да съдържат, по-специално поради наличието на чужди тела или на разлагане и развала, или дори и на двете.

89. Изтъкнатите от Toropet съображения, възпроизведени от запитващата юрисдикция, относно крайното приложение на страничните животински продукти като материали от категория 3, не оборват този извод.

[39] На това основание операторите трябва да въведат подходящи механизми за почистване и дезинфекция на контейнери и на превозни си средства и да поддържат оборудването си в добро състояние (вж. по-специално член 25, параграф 1, букви г) и д) от Регламент № 1069/2009).

[40] Вж. член 4, параграф 3 и член 45 от Регламент № 1069/2009 и член 32 от Регламент № 142/2011.

[41] Вж. член 28 от Регламент № 1069/2009.

[42] Вж. точка 47 от настоящото заключение.

[43] Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека (ОВ L 273, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 44, стр. 113).

[44] Вж. предложението за Регламент № 1069/2009, точка 6, подточка ii) от изложението на мотивите.

5. По ирелевантността на употребата на материалите за целите на категоризацията (член 14, буква г) от Регламент № 1069/2009)

90. Запитващата юрисдикция изтъква довода както за смесени с чужди тела материали, така и за засегнати от разлагане или развала материали, че първоначалната категоризация на материалите в категория 3 би могла да се запази с оглед на крайното им предназначение в категория 3 (оползотворяване или унищожаване), по-специално за цели, различни от тези за производството на фураж за животни[45]. Ето защо ограничението, свързано с липсата на разлагане или развала, предвидено в член 14, буква г) от Регламент № 1069/2009, се налага само с оглед на употребата на материалите.

91. Признавам, че на пръв поглед подобно тълкуване не е напълно лишено от смисъл. Подобно на Комисията обаче считам, че то би било в противоречие както с целта, така и със структурата на Регламент № 1069/2009.

92. Всъщност това ограничение, предвидено в член 14, буква г) от Регламент № 1069/2009, не означава, че материали като разглежданите в главното производство трябва да продължат да се причисляват към категория 3. В това отношение членове 12, 13 и 14 от този регламент не разглеждат въпроса с изискванията, които трябва да бъдат изпълнени за целите на класифицирането на материалите в категории[46], които са изчерпателно определени в членове 8—10 от посочения регламент.

93. Впрочем отчитането на крайното предназначение на материалите би означавало да се добави допълнително изискване за тяхната категоризация, което нито е предвидено, нито е желано от законодателя[47]. Крайното предназначение на страничния животински продукт зависи от неговата категоризация, но не и обратното.

94. Така добавеното в член 14, буква г) от Регламент № 1069/2009 ограничение, според което материалите от категория 3 не трябва да са се променили поради разлагане или развала, ако са предназначени за преработване и използване, по-специално за производството на фураж за животни, само напомня необходимостта тези материали да не представляват неприемлив риск за общественото здраве и здравето на животните.

95. Следователно член 14 от Регламент № 1069/2009 не накърнява логиката, присъща на въведената от законодателя категоризация в членове 7—10 от този регламент, изложена в хода на настоящото заключение.

[45] Вж. точка 29 от настоящото заключение.

[46] Както припомних в точки 54 и 55 от настоящото заключение, членове 12, 13 и 14 от Регламент № 1069/2009 установяват само списъците с възможни начини за употреба за материалите от категории 1—3, съответно посочени в членове 8, 9 и 10 от този регламент, но винаги следвайки степента на риск, която носят различните категории.

[47] Всъщност това би довело до обратни положения, при които плесенясали или смесени с чужди тела материали трябва да се прекласифицират в категория 2, тъй като са предназначени за храна на животни, но остават в категория 3, защото могат да бъдат използвани за други цели.

V. Заключение

96. С оглед на изложения по-горе анализ предлагам на Съда да отговори на поставените от Verwaltungsgericht Gera (Административен съд Гера, Германия) въпроси по следния начин:

„Член 7, параграф 1, член 9, буква з) и член 10, букви а) и е) от Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002, във връзка с член 4, параграф 2 от Регламент № 1069/2009, трябва да се тълкуват в смисъл, че странични животински продукти, първоначално класифицирани като материали от категория 3 по смисъла на член 10, букви а) и е) от този регламент, които са претърпели промяна вследствие на разлагане или развала, като плесен или загниване, или са смесени с чужди тела, като парчета мазилка или дървени стърготини, така че вече не са годни за консумация от човека и/или не са лишени от всякакъв риск за общественото здраве или здравето на животните, не отговарят на свързаното с тази категория равнище на риска и трябва следователно да бъдат прекласифицирани в по-ниска категория“.